

и затуй вадягъ захарь само отъ таквиеь растенія, въ които има много захарь. Най-много захарь са намърва въ *захарныя тръстникъ*, който твърдѣ прилича на нашенскыя тръстникъ или камушь, само растѣ не по блатата, но по сухы и горѣщи мѣстности. Захарныя тръстникъ, е много по-едъръ отъ нашия камушь: той става до деветъ аршина высокъ, на дебелина по-много отъ единъ грехъ, а листоветѣ му до два аршина дългы. Стеблото на този тръстникъ е много сочно; соковетѣ на този тръстникъ, както и на сѣко растеніе са зематъ презъ кореніетѣ отъ земята; сѣко растеніе са храни чрезъ кореня и може да умре отъ гладъ, като животно. Захарный тръстникъ, на който четвъртата часть отъ тяготата му е захарь въ нашето отечество не расте; но по нашето отечество може да са ражда таквози цвѣкло въ което има твърдѣ много захарь. Ако и да е по-малко захарьта въ него отъ колкото е въ тръстника, но има я обаче толкосъ, колкото да си покрые разноскытѣ и да са припечели отъ неѣ.

Хората твърдѣ отдавна умѣягъ да вадягъ захарь отъ захарныя тръстникъ, но испрѣвѣ тѣ не умѣяли да направягъ туй евтенно, и затуй захарьта была рѣдкость: нея я носѣли въ джепъ богатыгъ хора, като едно време ефето, и си почерпвали съ нея пріятелитѣ. Да вадягъ захарь отъ цвѣкло са сѣ заловили отъ шестъдесетъ години насамъ, и сега по Европа не сѣ малко таквизи *захарны работилища*, дѣто правягъ захарь отъ цвѣкло. За да са извади отъ тръстникъ или цвѣкло захарь, трѣба тръстникътъ да са изетиска, а цвѣклото да са смачка и изетиска; тогасъ отъ тѣзи растенія ще изтече мѣтна, тъмна, сладка жидкость. Този захаренъ сокъ прѣчистягъ,